

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Павла Тичини
ФАКУЛЬТЕТ ДОШКІЛЬНОЇ ТА СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВІТИ

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ДОШКІЛЬНІЙ ОСВІТІ

**ЗБІРНИК ТЕЗ
ЗА МАТЕРІАЛАМИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(14-15 травня 2020 р.)**

Умань – 2020

ЗМІСТ

Авраменко Оксана, Могильова Юлія. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОСНОВ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	5
Гаврилюк Світлана. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ.....	8
Гарбар Світлана. ЗНАЧЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ.....	12
Гордій Ніна. ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ СІМ'Ї ТА ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ НА СТАНОВЛЕННЯ ПРОЦЕСУ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДОШКІЛЬНИКА.....	15
Дука Тетяна. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ПОЧАТКОВОЇ ЛАНОК ОСВІТИ	21
Єськова Тетяна ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО КЕРІВНИЦТВА ДЕКОРАТИВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	25
Іщенко Людмила МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В СУЧАСНИХ ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	29
Карнаух Леся. ПРОБЛЕМА СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА.....	32
Кобилецька Людмила ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЇ ЗДОБУВАЧАМИ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	35
Кравчук Неля. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ....	39
Кривда Валентина. ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ МЕТОДИЧНОЇ СЛУЖБИ В ГАЛУЗІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ....	43

Кушнір Валентина. ПАРТНЕРСТВО СІМ'Ї І ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	46
Малишевська Ірина. ПРОФЕСІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	49
Поліщук Олена. ІНДИВІДУАЛЬНО-ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД У МЕТОДИЧНІЙ РОБОТІ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	52
Попиченко Світлана ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНЕ СПІЛКУВАННЯ ЯК ЧИННИК ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	55
Рябошапка Ольга. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	58
Семчук Богдан ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО ЗАСТОСУВАННЯ МЕДІАІНФОРМАЦІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	62
Семчук Світлана. ЦИФРОВА ПЕДАГОГІКА У ДОШКІЛЬНІЙ ТА СПЕЦІАЛЬНІЙ ОСВІТІ - НОВА ГАЛУЗЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ	65
Сергеева Зоя. ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО СТВОРЕННЯ МОВНОГО СЕРЕДОВИЩА	69
Скрипник Неля. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО СУПРОВОДУ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	72
Трофаїла Наталія. ПРОФЕСІЙНЕ СПІЛКУВАННЯ ЯК КОМПОНЕНТ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ	76
Шкляр Наталія. АКТИВНІ ФОРМИ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	79

методів навчання і виховання в закладах освіти : зб. наук. пр. : наук. зап. РДГУ / редкол.: І. М. Хом'як, М.С. Янцур, І.Д. Бех та ін. – Рівне : РДГУ, 2003. – Вип. 26. – С. 138–141.

4. Освітні технології. Навчально-методичний посібник / За загальною редакцією О. М. Пехоти. – К.: А.С.К., 2001. – С. 69–75.

*Ищенко Людмила,
доктор педагогічних наук, професор
кафедри психології та педагогіки розвитку
дитини, Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини*

МОДЕРНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В СУЧАСНИХ ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

У рамках державної освітньої системи представлено сукупність ключових вимог до організації дошкільної освіти в Україні. Одним із ключових компонентів є освітнє середовище дитячого закладу. Проблема організації освітнього середовища і визначення ступеня його впливу на результативність і якість освіти займає одне з ключових місць у педагогіці. Освітнє середовище дошкільного закладу освіти, насамперед, має гарантувати охорону і зміцнення фізичного та психічного здоров'я дітей, забезпечувати їхнє емоційне благополуччя.

У загальній проблематиці досліджень якості освіти на сучасному етапі розвитку суспільства питання вивчення такого феномена, як освітнє середовище, виходить на перший план. Якщо в ХХ столітті в умовах домінування репродуктивної моделі навчання майже всю сукупність освітніх результатів забезпечував педагог і практично тільки від його знань і здатності їх передавати залежала якість підготовки дітей до школи і подальше їхнє навчання, то сьогодні компетентністний підхід, який, крім здатності відтворювати знання, вимагає від людини навчальної самостійності,

навичок співпраці і конкуренції, роботи у віртуальних середовищах, уміння досліджувати і проектувати. У широкому сенсі середовище - це різноманітні складові оточення людини, їх характеристики і зв'язки між ними.

Середовище в психологічних дослідженнях минулого розглядається як: основна детермінанта психічного розвитку дитини (Л. С. Виготський, О. В. Запорожець, А. Н. Леонтьєв, В. С. Мухіна, С. Л. Рубінштейн та ін.); важливий фактор виховання і соціалізації особистості (П.П. Блонський, Р. І. Жуковська, Д. В. Менджерницька, А. П. Усова та ін.). Сучасні автори стверджують, що навколишнє середовище є основою побудови спілкування між педагогом і дітьми (Т. Н. Доронова, Н. А. Короткова, Н. Я. Михайленко та ін.) та одним із аспектів людських взаємин (Л. І. Божович, А. Д. Кошелева, Е. В. Суботський та інші).

Ідеальна мета педагогічного процесу, до якої повинен прагнути кожен вихователь закладу дошкільної освіти - це виховання всебічно розвиненої особистості та щасливої дитини. Все, що оточує дитину, формує її психіку, є джерелом її знань і соціального досвіду. Тому головне завдання вихователя створити такі умови, які сприяли б найбільш повній реалізації розвитку дітей за всіма психофізіологічними параметрами, а саме: створення позитивного стану у дітей, організація раціонального рухового режиму, попередження дитячої стомлюваності, розумним чергуванням різноманітної активної діяльності і відпочинку [1].

Для переходу на якісно новий рівень вирішення проблеми розробки та впровадження сучасного освітнього середовища в закладах дошкільної освіти важливо враховувати напрацювання різних наукових шкіл, які розуміють середовище як «третій педагог», поряд із батьками і вихователями. Такі напрацювання існують і в міжнародній (наприклад, Реджіо-підхід (Gandini, 1998), і у вітчизняній практиці (Л. С. Виготський, А. С. Макаренко, С. Т. Шацький та ін.)[2].

Визначаючи поняття «сучасне освітнє середовище», варто враховувати, що освіта, відповідно до стратегічних державних

документів, покликана не стільки дати людині набір готових знань, соціальних сценаріїв і базу для освоєння певної професії, скільки забезпечити фундамент для навчання через все життя (life-long learning) і успішної соціалізації. Тому актуальним із цих позицій є опис сучасного освітнього середовища через так звані soft skills, тобто універсальні навички життя.

Ситуація, що складається в системі вітчизняної освіти і виховання в передшкільному періоді, поява нових форм освітньої діяльності (недержавних і змішаних типів дитячих установ, різних гуртків, студій, центрів розвитку для дітей молодшого віку, приватної практики) актуалізує необхідність вивчення обраної теми. Означена проблема вимагає від науки і практики зосередження уваги на стратегії дослідження проблем освіти, виховання і розвитку дітей дошкільного віку в контексті конструювання навколишнього середовища дитини і освітнього простору.

Список використаних джерел

1. Беляев, Г.Ю. Формирование термина образовательная среда в психологопедагогической литературе конца XX начала XXI века [Электронный ресурс]. – URL: <http://dzd.rksmb.org/science/bel06.htm>.
2. Шипнягова, О.В. Здоровьесберегающая среда детского сада как условие сохранения психофизического здоровья детей [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://nsportal.ru/detskiy-sad/upravlenie-dou/2016/03/05/zdorovesberegayushchaya-sreda-detskogo-sada-kak-uslov>